

El Covid 19 a Bell- lloc .-

A ningú se li escapa que aquesta situació de pandèmia és totalment sorprenent i tràgica, afecta el món sencer sense distinció de països pobres o rics, però fonamentalment afecta l'home a la seva fibra més íntima, fa que es mostri tal com és, sense cap filtre .-

I on es veu més clarament això és en les petites comunitats com la nostra, la estretor de la geografia ens porta a estar molt a prop els uns dels altres, només en tenim prou amb contemplar els carrers i veure com les finestres d'una casa donen a l'altra casa, és a dir que es comparteix la intimitat d'una manera especial que no passa en les grans ciutats.-

Aquesta manera de viure va ser el que em va impressionar gratament quan vaig arribar a Bell- lloc , tot i que venia d'una ciutat relativament nova i on gairebé tots ens coneixíem, no es pot comparar amb el que veig a Bell- lloc .- A l'endemà de la meua arribada, vaig començar a veure l'essència d'aquest poble.-

Quan pel mes de març de l'any passat, es va decretar el confinament dels habitants a casa seva, va començar per a tots una nova manera de viure , havíem d'allunyar-nos físicament dels nostres afectes, deixem d'anar a al bar a prendre el cafetó i xerrar amb els nostres amics: però canviem aquestes trobades per les trucades de telèfon, el preguntar com estaven, si necessitaven alguna cosa que poguéssim fer a favor seu, vam començar a ser més solidaris.- Preníem notícies que algun veí havia contret el virus i ens preocupava com si fos de la nostra família .- Era de la nostra família, d'aquesta gran família de poble .-

Recordo que després de gairebé un mes vaig poguer veure el meu amic a la porta de casa meua assegut dins del seu vehicle , va ser una cosa grandiosa.- En allò més personal, sortia una estoneta per comprar i aquests minuts de llibertat em servien per veure a molta gent coneguda i assabentar-me de com estaven.- En aquestes sortides, quan veia a la gent amb el tapaboca(mascareta), em reia doncs semblàvem tots lladres de bancs ; tonteries que a un se li ocorren quan hi ha una situació especial.-

Es un meu costum referencia-rme davant d'una situació determinada, però en aquest cas es justifica, tenint en compte que no sóc català, sóc

argentí, un estranger.- Estranger només per venir d'un altre país, però perquè algú m'ho fes sentir .- No rotundamente.-

Seguint amb la meva observació de la comunitat de Bell- lloc .-

Aquesta pandèmia , una situació totalment extraordinària, em va mostrar la gran solidaritat que hi ha entre els conciutadans i la permanent acció de les autoritats a donar atenció a totes aquelles situacions que poguessin significar un perill. - En resum tots ens sentíem protegits.-

En les meves sortides a comprar alguna cosa que necessitava, els carrers eren buits, només algun aventurer com jo, de pas lleuger trobava en el meu viatge, el que feia pel camí més llarg per justificar el temps, abans de tornar al casa meva.- pràcticament no vaig conèixer el poble abans de la pandèmia, només alguns passejos esporàdics, però que n'hi va haver prou per prendre una idea de la seva idiosincràsia, dels seus costums i la seva personalitat.-

No vaig trobar diferència amb el meu poble natal, allà en la meva província d'Entre Rios: això em reconfortava doncs em vaig sentir molt còmode i com ho vaig dir abans, mai em vaig veure com "gripau d'un altre pou" (arg .), Només com algú més que ve a participar de la vida de l'comunitat.-

Com deia més amunt, en aquestes escapades a comprar podia veure a l'detall el tipus de construcció de les cases; m'agradava anar a l'estació de trens per veure arribar els cotxes dels que molt poques vegades baixava algun passatger.- Tot estava canviat.-

Quan el confinament va començar a ser més flexible, es va poder anar a fer un cafè; això ja era la glòria, poder estar amb gent. Tots teníem la terrible necessitat de parlar amb altres, veure altra cosa que no fos les parets de la nostra casa.- Parlàvem tots amb tots, en el meu cas em va permetre conèixer la cordialitat de el poble català i fonamentalment als paisàns de Bell- lloc . - el que hagués resultat per a mi una barrera difícil de franquejar , l'idioma, no ho va ser, quan al parlar amb una persona aquesta sense jo demanar-li, em parlava en castellà; he de reconèixer que els primers temps em va ser molt difícil entendre el que es deia, però amb el temps ja ho tinc bastant clar i si no entenc, demano a forma urgent la traducció, el que sempre ho fan de bona gana.- Com a anècdota, moltes vegades m'he trobat en seriosos problemes a causa

dels girs idiomàtics i haver de aclarir els significats de les paraules, arribant a situacions un tant còmiques .-

Tot això qu'escric, em fa pensar que, independentment de la cordialitat i bona educació de la gent, té molt a veure la situació extraordinària que vivim.- Tenint en compte que la nostra comunitat és petita s' ha modificat la seva forma de vida i alterat els seus costums per necessitat extrema; traslladan-t'ho a tota la humanitat els canvis hi son evidents .- M'atreviria a dir que el món ha canviat substancialment ment, només el temps dirà si per bé o per mal.-

Aclarint que no vaig conèixer a l'Bell- lloc abans de l'Covid 19, penso que només hi haurà canviat, com deia, en els seus costums i això ho dedueixo del que m'expliquen els meus amics ; però no hi haurà canviat en la seva essència.-

Una cosa que em va cridar l'atenció, és l'absència d'acció política, en això em refereixo al fet que havent-hi una elecció parlamentària, molt important per al sentiment nacionalista d'el poble català, a ningú se li va ocórrer al poble utilitzar aquest escenari de crisi com a eina política ,. Això diu molt del nivell polític dels seus representants i representats.-

El dia de les eleccions, va ser un dia de tranquil·litat i de respecte a les normes de seguretat, es veia a la cua de votants el manteniment de la distància, sense aglomeracions , tots conscients de la seva obligació.-

Com que tinc molta experiència en política i en processos electorals , vaig anar a veure com era l'acte d'emissió de vot i tractar de valrar l'importància que tenia per al poble l'emetre el seu vot, va ser una experiència nova i sorprenent , ja que no vaig veure partidaris de les diferents forces tractant d'induir el sufragi als assistents.-

Tots en alguna mesura ens passem la vida buscant el nostre lloc en el món, això és independent d'on vam néixer o créixer. Per aquestes coses de la vida, he tingut la sort de recórrer molt món i haver conegut molts llocs meravellosos, però he de dir que Bell- lloc m'ha captivat, potser sigui per la seva senzillesa i per la seva gent , no dic que sigui el meu lloc a el món, però si apropa molt.-

Diu el sociòleg **Boaventura de Sousa Sant** , en el seu llibre **La cruel pedagogia de virus** , que: ". *“El brote viral pulveriza el sentido común y evapora la seguridad de un día para otro. Sabemos que la pandemia no*

es ciega y tiene objetivos privilegiados, pero, aun así, crea una conciencia de comunión planetaria, de alguna manera democrática.", i afegeix "La etimología del término *pandemia* dice exactamente eso: *reunión del pueblo...*", tenint en compte aquesta observació podem dir que a la nostra comunitat es va donar aquesta comunió planetària i la gent va escollir per ser solidària i es va aïllar i va modificar els seus costums a la tragèdia .-

Aquest ensenyament que dia a dia està deixant el virus , la modificació en les nostres conductes, no seran passatgeres, quedarán ja arrelades al poble per sempre i es transmetran a generacions futures. Un exemple: ningú sortirà al carrer sense la seva mascareta , es mantindrà sempre la distància entre les persones, això per citar alguna de les modificacions conductuals de la societat.-

Finalitzant, puc dir que al meu entendre els canvis que es produeixen en les conductes dels habitants ha format una estranya comunió de destins en què m'he assimilat perfectament, i redundant, només es que sóc estranger per venir d'un altre país.-

El Memorioso Funes*

***N. de A.**

El seudónimo adoptado para este certamen, es de un personaje de Jorge Luis Borges, en el cuento "Funes el Memorioso", publicado en 1944 en *Artificios y Ficciones*, Como una manera de humilde homenaje adoptamos el nombre, pero, realizamos un juego de palabras.

Traducción: El original de este trabajo se redactó en castellano y la traducción se realizó utilizando diccionarios de gramática catalana, diccionarios de palabras y ayuda informática.